

at Nr. 6. ikke kan vedtages, selv om Nr. 4 forkastes, naagtet jeg dog antager, at det er en Selvfølge, at de ville dele Skjæbne, saaledes at ogsaa Nr. 4 vinder Fleertallets Stemmer for sig. — Vædringsforslaget under Nr. 10 er allerede omtalt af den ærede Radvører og af et andet æret Medlem (N. Hage) her i Salen. Derfom man vil læse den høitærede Finantsministers Skrivelse om denne Sag, vil man see, at i den sidste Menneſtealder har Toldkammerkollegen ved Toldboden været underkafstet Udvidelse og Førogelse ikke mindre end 5 Gange siden 1835, og deraf 3 Gange i de sidste 10 Aar. Naar man desuagtet nu, altsaa kort efter, kommer og siger til os: Alt, hvad vi saaledes have koſtet paa denne Bygning, maa i Grunden betragtes som spildt; ſkal der komme Noget ud af det, maae vi rydde, eller ſaa at ſige jevne, hele Pladsen og opføre en heelt ny Bygning, da kunde det unegtelig give Anledning til forffjellige Betragtninger, hvis det overhovedet var et Tilfælde, der var eneſtaaende; men det er nu engang ikke eneſtaaende. Man har gjentagne Gange koſtet betydelige Summer paa et Foretagende, og ſaa endelig er man kommen og har ſagt: Det Hele er imidlertid forſeilet, vi maae tage det op paany fra Grunden af. Det er viſtnok ſandſynligt, at man alligevel vil komme til at behøve en radical Forandring med Henſyn til dette Spørgsmaal, men jeg er af den Formening, og jeg antager, at mine Medforſlagsſtillere ogsaa ere det, at den ingenlunde vil føre til ſaadanne Udgifter, ſom her ſynes at være Tale om; det er nemlig ikke blot de 115,000 Rd., men, ſom man vil ſee bemærket, vil der ogsaa kræves andre Udgifter, hvis Omfang man endnu ikke kjender. Med Henſyn dertil ſkal jeg bemærke, at jeg troer, det var høift onſkeligt, at man, inden man ſkred til at bevilge det Hovedſagelige, havde de fornødne Overſlag over, hvad det Hele, man i den Henſeende vilde forlange, kunde beløbe ſig til. Det troer jeg var langt henſigtsmæssigere, og da man for Tiden ikke har det, er det nok en Grund til at udfætte Spørgsmaalet. At den omtalte Skrivelse kunde give Anledning til adffillige andre Betragtninger, er ganſke viſt, men dermed ſkal jeg ikke opholde det

høitærede Thing. Den Betragtning derimod, ſom blev fremſat af den ærede ſidſte Taler, troer jeg har overordentlig Meget for ſig. Vi have jo gjentagne Gange forlangt en Reviſion af vor Toldblovgivning, og den er ikke blot bleven os lovet, men, ſom mig bekjendt, kunne vi ogsaa have haab om i den nærmefte Fremtid at ſee et Forſlag i den Retning, men, naar dette er ſaa, troer jeg rigtignok, at det vil være henſigtsmæssigere at ſee, hvorledes den nye Toldblovgivning kommer til at ſee ud, inden man ſkrider til et ſaadant Foretagende, end at gjøre dette førend det andet. Men der er endnu en anden Grund for mig, og det er den, at det forekommer mig, at det nærværende Aar ikke i pecuniær eller finantſiel Henſeende er videre heldigt for Statsborgerne i Almindelighed; der er Mange af dem, der føle Trykket af den mindre gode Høſt. Naagtet dette vel ikke kan føre til, at vi kunne fritage dem for nogen extraordinær Pengelkaſt, troer jeg dog, at det vil være velgjørende for Stemningen blandt Skatteborgerne, om vi udflyde de ſtore Udgifter, der kunne udflydes, til en ſenere Tid, naar man antager, at Forholdet vil ſtille ſig bedre for dem. Jeg troer, at det vil virke velgjørende. Derimod netop nu i dette Aar at komme med Forlangender af den Natur, forekommer mig at være ſlet ikke at tage Henſyn til de tilſteeværende Forhold i den Retning. Det kan være meget rart, at man i Ministerierne har en Mand, der med Sort paa Hvidt kan bevife os, at vi have langt ſtørre Skatteevne, at vi kunne taale at bære langt ſtørre Skatter, end vi nu bære, og jeg vil indrømme, at den lille Bog, jeg figter til, er meget velſkrevet, og at ogsaa jeg troer, at Landets Borgere kunne bære langt ſtørre Skatter, end de nu bære, uden at Forholdene derangeres ſaaledes, at vi naae ned til den Tilſtand, ſom var her for 60 Aar ſiden. Det troer jeg er ganſke givet, men dermed er overhovedet meget Lidt beviſt, og jeg troer ikke, at den høitærede Regjering kan troſte ſig med en ſaadan Betragtning og derefter ſtille ſine Forſlag og bortſee fra det virkelige Forhold, ſtillet i Sammenligning med, hvad Nutiden i forffjellig Henſeende kræver. —